

Bármikor veszélyessé válhatnak a folyók

Megyei védekezés: eddig 140 millió

Egyfajta „választóvíz”-szakaszba érkezett a Tisza és a mellékfolyók tavaszi áradása. A hóban tárolt, kilenc köbki-lométer víz, amelytől nagyon lehetett tartani a tavasz elején, gond nélkül lefolyt – amit most és a következő napokban a gátak között láthatunk, az esővíz.

A kilenc köbkiométer nagyon sok – hogy mennyire sok, akkor érzékeljük igazán, ha tudjuk, hogy a Tisza országhatártól országhatárig terjedő szakaszán, első fokú készültség esetén, összesen 2-3 köbkiométernyi víz fér el – hívja föl a figyelmet Szunyog Zoltán, az Alsó-Tisza Vidéki Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság ügyeletvezető-helyettese. Az igazgatóság területén március 21-étől folyamatosan tartó árvízvédelmi

készültség eredményeként azonban baj nélkül lefolyt az olvadék. Tegnapig, április 25-éig csak első fokú készültségre volt szükség a megyében, kivéve a Maros áradásának másodfokú készültség igénylő, rövid időszakát. Az árvízi védekezés idáig 140 millió forintba került a területen. Ez soknak tűnik, de nem az, ha a 2000-es árvízvédekezés másfél milliárdos nagyságrendű összegéhez viszonyítjuk. S még mindig jobb, ha az árvízvédelem kerül pénzbe, mintha az árvíz vinné el a pénzt. Nagy veszély egyébként nem alakult ki a Dél-Alföldön, de a gátakat folyamatosan áztatja az áradás. Egy-két helyen szivárogni is kezdett a töltés, de a vízügyesek gyorsan, s szinte gyakorlatszerűen elhárították.

Mi várható a következő időszakban? Ez a mindenkori hidrometeorológiai helyzettől függ. Az elmúlt napok esői, melyek a mostani, magas vizet okozták, nem voltak igazán nagyok, 20-50 milliméter közt váltakoztak, és szerencsére nem hullott csapadék a vízgyűjtőn egy időben mindenütt, hanem hol itt esett, hol ott – így aztán nem egyszerre áradtak a folyók. Ám a helyzet szinte egyik napról a másikra veszélyessé válhat.

– Ha ma esik egy 20-50 milliméternyi eső odafönn, akkor az abból adódó, újabb árhullám hamar utoléri az itt már lassan mozgó vizet, s jelentősen megemeli magasságát – hívja föl a figyelmet a szakember. Egyre gyorsulhat tehát az egymást követő árhullámok hatása.

F. CS.

Gyerekek játszották a népszerű musicalt a szegedi nagyszínházban

Tinik My Fair Ladyje

Jelenet a tegnapi előadásból

Fotó: Karnok Csaba

A My Fair Lady című világhírű musicalt mutatta be tegnap délután és este a Szegedi Nemzeti Színházban az Andante Alapfokú Művészeti Iskola és a Rókusvárosi II. Számú Általános Iskola színjátszó tanszaka.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Nagy fába vágta a fejszéjét a Szegeden hetedik éve működő Andante Alapfokú Művészeti Iskola színjátszó tanszaka: Lerner és Loewe világsikerű musicaljét mutatta be tegnap vizsgaelőadásként a nagyszínházban.

– Ötödikes voltam, amikor Varjasi Ottóné tanítványaként elkezdtem színjátszással foglalkozni. Korábban játszottam már a Dzsungel könyvében Bagirát és A padlásban a Törpét. Nagyon szeretem a My Fair Ladyt, boldog vagyok, hogy eljátszhatom a főszerepét. Különösen a csúnya beszéd megtanulása jelentett nehézséget, de mostanra már egészen beleszoktam. Érettségi után szeretnék a szín-művésztire jelentkezni – mondta a délutáni

előadás szünetében az Eliza Doolittle-t alakító Széles Flóra, a Radnóti gimnázium 15 éves tanulója, akit édesanyja, a rókusvárosi iskola testnevelés tanára, Szélesné Körtvélyessy Valéria is elkísért a fellépésre.

– A könnyeimmel küszködve figyeltem Flórát, mert óriási dolog, hogy tizenöt évesen játszhat ezen a színpadon – szólalt meg az anyja. – Nagyon büszke rá az egész család!

– Már tíz éve dolgozom együtt a musicalt betanító Ági néniel, akinek az irányításával több darabot is bemutattunk már az elmúlt években. A Szegedi Tudományegyetem közgazdasági programozó matematikus szakán tanulok, elsőéves vagyok, számomra a színészkedés csak hobbi – mesélte Szilágyi Ferenc, aki most a rigorózus nyelvészprofesszort, Henry Higginst játszotta. A hatalmas jelmez- és díszletigény miatt óriási dolognak tartja az iskola részéről, hogy egy ilyen produkciót felvállalt.

– Csak hobbinak tekintem a színjátszást, de most annyira megtetszett, hogy még az is

lehet, egyszer majd komolyan szeretném csinálni – mondta a Radnótiában első gimnazista Németh Bálint, aki Freddy-t keltette életre.

A rókusvárosi nyolcadikos George, a csapos, azaz Gyugel Tamás, aki elárulta: komoly felkészülés előzte meg a bemutatót, hiszen már a tanév kezdetén megkezdtek a próbákat. Nehezen szokták meg azt a koncentrációt, amit a színpadi játék megkíván. Iskolatársai – az ötödikes Denucz Martin és Mészáros Tibor – is élvezték a szereplést, olyannyira, hogy már azon is gondolkodnak, színészek vagy énekesek lesznek. Mindannyian úgy vélik, Varjasi Ottónénak és a koreográfiát kitáláló Ocskó Andreának köszönhető, hogy vasappal jutalmazta őket a közönség.

– Ez a produkció messze meghaladja egy alapfokú művészeti iskola lehetőségeit. Hogy mégis létrejöhetett, az a betanító tanárok felkészültségének és fantasztikus szervezőképességének köszönhető – hangsúlyozta Pleskó Lajos, a művészeti iskola igazgatója, a szegedi szimfonikusok klarinétművésze.

Időutazás a Délmagyarországgal: 1978, Rókus éve (69. rész)

A Holt-Maros akkor is gondokat okozott

Tarján és az Északi városrész után ebben az évben Rókus építése kezdődött meg. Folytatódott az új híd építése és a Holt-Maros környékének rendezése. És hazatért a magyar korona.

Északon már jórészt panelövezet kerítette ekkorra Szegedet. Ebben az évben Rókus átépítésének is nekiláttak.

Újjászületik egy városrész

A fenti címmel jelent meg január 1-jei számunkban az írás, amely arról számolt be, hogy 1978-ban megkezdődik Rókus rekonstrukciója. Ahogyan a lap írja: „Körülbelül két évszázad meglehetősen esetleges építkezései, egységes elhelyezést aligha felmutató ipartelepítései voltak korábban a városrész alakítói. A terület rendezése – egyéb okokon kívül – ezért vált szükségessé. Rókus megérett a rekonstrukcióra – ez megfogalmazódott a városrendezőkben még az E5-ös út, a Kossuth Lajos sugárút átépítése előtt. Öt évvel ezelőtt, 1972-ben már készen volt a terület részletes rendezési terve, mely alapul szolgálja a Csongrádi sugárút–Nagykörút–Kossuth Lajos sugárút–Vasútállomás–Felszabadulás liget–Makkoserdősor által határolt városrész rekonstrukciójára, valamint az Északi körúttól északkelet felé terjeszkedő új negyed felépítésére. Az 1978-ban megkezdődő rekonstrukció több ütemű lesz, s összehangolták a 15 éves lakásépítési program elképzeléseivel. Eszerint Rókuson öt, egymástól me-reven el nem határolható építési ütemben 1990-ig összesen 6400 lakást adnak át, de még azután is további ezer lakás elkészülte várható.”

A január 4-i DM arról számolt be, hogy indul a trólioprogram is. „Kísérleti troli lesz Szegeden – Jövőre indul az első járat” címmel arról ír a lap, hogy: „A BKV szakmai segítségével, a városi tanács, az SZKV, a KPM műszaki fejlesztési alapjának, valamint a környezet- és természetvédelmi hivatalnak a támogatásával várhatóan 1979. első félévre megterem-

95 ÉV – 95 NAPBAN ELBESZÉLVE

Májusban lesz 95 éve, hogy megjelent lapunk, a Délmagyarország első száma. Az évforduló alkalmából egy kis múltbeli kalandozásra hívjuk olvasóinkat. 95 lapszámon át szemelvényeket közlünk a 95 évfolyam fontos és érdekes írásából. És bár az ilyen válogatások szükségképpen esetlegesek, bízunk benne, hogy olvasóink örömeiket lelik benne, és betekintést nyernek nemcsak az ország és Szeged közel egy évszázados történelmébe, hanem a Délmagyarország történetébe is.

Már kivehető az épülő híd enyhe íve

Fotó: Somogyi Károlyné

tik az első vidéki trolivonal műszaki fel-tételeit. Az Odesszát az Északi város-résszel összekötő trolijárat első üteme, az Újszeged és a Bartók Béla térhez kö-zeli végállomás közötti vonal épül tehát ki a jövő év nyaráig.”

Az ifjúsági ház is ebben az évben ké-szült el. A március 10-i lap szerint: „A Kereskedelmi Tervező Vállalat Hóka László vezette kollektívája tervei alapján készült a folyópart újabb ékessége, a két-

szintes, kívülről majd mezőtúri (piros) téglával burkolandó épület, melynek emeleti ablaksorából vagy körbefutó erkélyéről belátni a teljes Tisza-kanyaru-latot. Darvas Tamásnak, a DÉLÉP épí-tésvezetőjének kalauzolásával jártuk vég-ig az ifjúsági ház belső helyiségeit, me-lyek már így, félig készen is sejtetik: tá-gas, kényelmes és lakályosan berende-zett otthont kap majd Szeged fiatalsá-ga.”

Vízi ügyek

Az új partfal építésével kapcsolatban a város pályázatot írt ki az árvízi emlékmű elkészítésére. A január 22-i DM így ír erről: „Szeged árvíz utáni újjáépítése közelgő centenáriumának megünneplésére irányuló előkészületekről e lap hasábjain többször jelent meg híradás. Ezek között szerepelt az a néhány soros hír is, hogy a város életében sorsdöntő eseménynek emlékműve lesz a Tisza-parton. A terv jövő tavaszra megvalósul. Az emlékmű tervezésére meghírdetett pályázat a múlt év nyarán lezárult. Segesdi György szobrászművész – a pályázat nyertese – azóta a mű kivitelezésén dolgozik. Az Országos Vízügyi Hivatal, a Képző- és Iparművészeti Lektorátus anyagi áldozatvállalásának, Szeged város mecénási szerepvállalásának köszönhetően a mű készítője megkezd-hette a kivitelező munkát.”

Északon pedig már javában épül az új híd. Ahogyan a március 23-i DM írja: „Ezen a héten megérkeztek a bal parti utolsó két pillér közötti gerendák; tegnap, szerdán délelőtt egymás után emelte be a vasbeton elemeket a KATO-daru. A Gyapjas Pál és Tárogató utca hajdan-volt találkozásánál a tíz gerenda már

végleges helyén segít kirajzolni a híd enyhe ívét és lejtőjét.”

Az idősebbek emlékezhetnek rá, hogy a Holt-Marossal kapcsolatos gondok nem mai keletűek. Íme, így ír erről lapunk június 27-én: „1972 óta folyamatosan tart az újszegedi holtvíz mentési akciója, a legsürgetőbbekre: a meder tisztítására, az átereszek átépítésére, a gyalogos átjáró aszfaltozására, a közvilágítás korszerűsítésére, a fásításra, a személerakást tiltó táblák kihelyezésére a városi tanács partnerei – többek között az ATIVIZIG, a DEFAG, a vízművek és a felgyői Alföldi Róna Termelőszövetkezet dolgozói – vállalkoztak.”

Nívódíjak és korona

Érdekes Szeged néhány épületének történetében az is, amit már rég elfelejtettünk. Ahogyan a DM írja március 26-án: „Mi a közös az MTA újszegedi Biológiai Központjában, a szegedi szalámgigár Petőfi Sándor sugárúti új épület-együttesében, a Technika Házában? Nem találós kérdések számlájuk, íme, hát a válasz: a felsorolt épületek tervei a Szegedi Tervező Vállalatnál készültek, s valamennyi elnyerte az ÉVM, a Magyar Építőművészek Szövetsége, az Építőipari Tudományos Egyesület, a VÁTI és a Mélyépterv, valamint a megyei tanács képviselőiből alakult bíráló bizottságtól az SZTV nívódíját. A legfiatalabb, az ide-i nívódíjas, az 1977-ben felépült szegedi Hungária-szálló.”

És a végén idézzük fel az év eseményét, amiről a január 7-i DM így számolt be: „Pénteken délután négy órakor, az Országház kupolacsarnokában ünnepélyes keretek között került sor a magyar korona és a koronázási ékszerek átadására. A magyar és az amerikai himnusz elhangzása után Cyrus Vance, az Amerikai Egyesült Államok elnökének személyes képviselője külügyminiszter beszédet mondott, majd átadta a koronát és a koronázási ékszereket.”

(Folytatjuk)

ÖSSZEÁLLÍTOTTA: SZÁVAY ISTVÁN